

Čís. 14702.

Rozhodovati o tom, zda titulární četnický strážmistr ve výslužbě je povinen pro kumulaci požitků podle § 18 zákona č. 286/24 Sb. z. a n. vrátiti přeplatek na přijatých odpočivných požitcích, nejsou příslušny řádné soudy, nýbrž úřady správní (§ 21 odst. 3 cit. zák.).

(Rozhodnutí ze dne 14. listopadu 1935, Rv IV 161/34; důvody viz
Úr. sb. č. 2300.)

Srovnej Úr. sb. č. 1476.

Čís. 14703.

Zaměstnavatel je oprávněn zadržeti splatný plat svého zaměstnance na částečné vyrovnání své pohledávky ze zápůjčky, avšak jen s omezením podle zákona č. 314/20 Sb. z. a n. ve znění zákona č. 177/24, Sb. z. a n.

Vedoucí zaměstnanec nemůže požadovati po zrušení služebního poměru odměnu za svoje nekontrolované práce, konané přes čas, o nichž zaměstnavatel po dobu služebního poměru léta trvajících nevěděl a o nichž zaměstnavatele ani neuvědomil z důvodu, že jich konání, pokud byl ve službě, pokládal za svoji povinnost.

(Rozhodnutí ze dne 14. listopadu 1935, Rv IV 521/35; důvody viz
Úr. sb. č. 2317.)

Čís. 14704.

Dávkám sociálního pojištění lze přiznati přednostní pořadí jen tehdy, jestli nemovitost sloužila úplně nebo převážně výdělečnému podnikání podrobenému dani výdělkové.

(Rozh. ze dne 15. listopadu 1935, R I 1109/35.)

Souhlasně sb. n. s. č. 10586.

Opačně sb. n. s. č. 13588.

P r v ý s o u d povolil vymáhající věřitelce okresní nemocenské pojišťovně k vydobytí dávek sociálního pojištění exekuci nucenou dražbou nemovitosti povinného, na níž byl poznamenán zákaz zcizení a zatížení podle § 364c) obč. zák. R e k u r s n í s o u d návrhu nevyhověl, vycházející z právního názoru, že poznámka § 364c) obč. zák. brání i exekučnímu zcizení nemovitosti.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y :

Smluvní zákaz zcizení nemovitosti podle druhé věty § 364c) obč. zák. brání také jejím exekučnímu zcizení (sb. n. s. č. 11695). Zákaz zcizení nebránil by však exekuci k vydobytí nedoplatku pojistného, po-

kud mu přísluší přednostní zástavní právo ze zákona (§ 173 zák. o soc. poj. a § 265 zák. o přímých daních). Předpokladem takového věcného ručení nemovitosti jest však, jak bylo dovedeno v rozhodnutí čí. 10586 sb. n. s., že nemovitost slouží výlučně nebo převážně provozu výdělečného podniku výdělkové dani podrobenému. Okolnost ta nebyla dovolací rekurentkou v exekučním návrhu ani tvrzena, a nevychází na jevo ani z exekučních spisů. Prvý soud nemohl se tedy vůbec zabývat zvláštním postavením vymáhaného pojistného v návrhu tvrzeným. K osvědčení, předloženému teprve v dovolacím rekursu, že nemovitost slouží převážně, pokud se týče výlučně výdělečnému podnikání, nelze hleděti, poněvadž by se to příčilo prezkumné činnosti nejvyššího soudu.

Čís. 14705.

Ručení měst, jež vznikem našeho státu byla rozdělena, za závazky vzniklé před rozdělením.

(Rozh. ze dne 15. listopadu 1935, Rv I 2109/33.)

Podle přednesu žalobního projednala žalovaná obec dne 31. července 1907, tedy v době, kdy byla ještě královským volným městem Komárnem, ve své mimořádné valné hromadě stavební smlouvu, týkající se vystavění kasáren v Komárně, která byla na to uzavřena mezi ní, firmou Bří. G-ové, podnikatelství staveb v Budapešti a žalující bankou. Touto stavební smlouvou byla též stanovena částka, kterou měla žalovaná zapraviti žalobkyni, jež na přání žalované celý stavební projekt financovala. Žalobkyně dovazuje z toho přímý nárok proti žalované obci. Bývalé město Komárno bylo smlouvou Trianonskou rozděleno na dva díly, při čemž mezi jiným i radnice, ve které byla předmětná stavební smlouva projednána a přijata, připadla československému Komárnu. V důsledku toho závazky v úvahu přicházející musí býti považovány za závazky žalované, ježto radnice ona připadla československému Komárnu. Maďarské Komárno nemůže tudíž býti považováno za universálního sukcesora původního Komárna. Okolnost pak, že podle maďarského práva maďarské Komárno reprezentuje bývalé královské svobodné město Komárno je pro československý soud, který soudí dle československého právního řádu, bezvýznamna. Nerozhodným je též okolnost, týká-li se závazek kasáren na pravém břehu Dunaje, tedy v maďarském Komárně, nebo jiné skutečnosti. Rozhodným je toliko, kdo závazek na sebe vzal, nerozhodný je motiv převzetí tohoto závazku. Ustanovení smlouvy Trianonské nelze použiti, ježto se jedná o ryze soukromoprávní poměr mezi soukromou akciovou společností a žalovanou, zatím co Trianonská smlouva normuje poměry veřejnoprávní. Čsl. Komárno je povinno k zaplacení dluhu již proto, že tuto povinnost svoji uznalo konkludentními činy, neboť ještě po státním převratu platilo i dluhy, jež kontrahovány byly před převratem původním městem Komárnem. Poněvadž žalovaná obec je se splátkami v prodlení a odpírá platiti, domáhá se žalobkyně žalobou zaplacení své zbytkové pohledávky. Proti žalobě namítla žalovaná obec především nedostatek pa-